

Nejkrásnější vánoční strom/

**Pavla Sykáčková 89 let
/ oční-sluchový hendikep
28.6.1935**

Vždy, když stojím na náměstí před rozsvíceným vánočním stromem, vrátím se ve vzpomínkách do dětství , kdy jsem takový rozsvícený strom viděla tehdy v Praze. Ten krásný pocit léty nevymizí.

Byly mi necelé čtyři roky, když jsem po náročné oční operaci v Praze na druhé oční klinice začala jasněji vidět. Narodila jsem se s těžkou oční vadou a můj dětský svět byl zahalený hustou mlhou a ta operace byla tím nejkrásnějším vánočním dárkem. Vrátila mě do světa světla a barev.

Měla jsem tehdy úžasnou babičku, která mojí dětské dušičce rozuměla.

Ujišťovala mě, že po operaci se ta hustá mlha rozplyne a já budu poznávat věci kolem nejen hmatem, ale i zrakem.

To, co mi osud ubral na vidění, nahradil mi výbornou pamětí. Zнала jsem spoustu básniček, písniček i pohádek, které mi babička vyprávěla.

Jenže jsem nemohla mít představu o tom, jak vypadá zelená louka , plná rozkvetlých květů, i jak vypadá ta červená Karkulka.

Psa a kocoura jsem hmatem rozezнала, ale barvu neviděla a nechápala.

Babička mi slibovala, že po té operaci bude všechno jiné. A bylo!

Operaci jsem prospala, ale když mi lékaři sundali obvaz, ten nový svět se mi vůbec nelíbil.

Všechno bylo jiné, neznámé, všeho jsem se bála. Nepoznala jsem svoji oblíbenou panenku a nic kolem. Teprve, když jsem zavřela oči a hmatem pátrala kolem sebe, podařilo se mi věci poznat, ale postupně jsem místo hmatu začala používat oči. Byl to pro mě úplně nový svět, zatím ještě neznámý, ale přece jen byl barevný. To byla krása!

A právě tenkrát o Vánocích v Praze jsem poprvé jasně uviděla na rozsvíceném stromě barevná světla bez té věčné mlhy .

Proto jsou ty vzpomínky tak živé a ve svých 89 letech se vždy těším každý rok na ten rozsvícený vánoční strom na náměstí.

